

ræði, ið tørvur er á. Tann fyrsta krigstíðin við sínum atfinningum á landastýrið og tess uppleggjarar, loypti kvækk á menn, so teir hava offrað seg og haldar seg undan at leggja fleiri boxl á privatmannin.

Ein kann í hesum víðfangi nevna niðursiglingina, sum nú í seinastuni hevur verið nógv frammi og hevur fingið hvassar atfinningar.

Øll vita, at hesar atfinningar eru beinar. Tað gongur, sum menn siga frá, ógvuliga ójævnt til við at sleppa at sigla niður. Summir fiskimenn sigla javnliga hvørt ár, aðrir hava ikki stigið fótin á skipsdekk síðan islandsfiskiskapurin helt upp; og úrslitið verður ein peningaligur ójævni, sum er ófærur. Her var tað, at tað almenna átti at tikið sær um reiggj og lagt uppi. Tað var í hesum føri ikki alment at drivið eina fyrirkoma, sum hevði verið á privatum hondum, men ein uppleggjan og eftiransan, sum var neyðturvulig og var rættvis.

Litið hevur verið á fiskimannafeløg, men tey eru ikki so stimurkikil, at tey kunnu gjøgnumføra eina strangliga eftiransan. Og so fer hetta neyðsynjarmál so fram, at tað er reiðarin á skipinum, ið skipar fyri hvør og hvørjir, ið sigla skulu við hansara skipum og føra skulu hansara skip.

I hesari tíð er nógv frammi um spurningin: privat og alment fyrirtæki. Nógvir halda, at framtíðin eigur at verða vígd almennum fyrirkomum, og her verður so vist á merkislandið Rusland, har so nógv er avrikað, og har allar ognir og allar vinnur eru á landsins hondum. Vesturopearin er ivaleyst ikki til sinns at ganga so út í æsir, at sosialisera alt, men heldur fara tað leiðina at kombinera, lata samarbeiða, báðar royndirnar, privat og alment fyrirtæki, og so ein hvess landseftiransan og plánu fyri vinnu og framleiðslu.

Tað er at vóna, at Føroyingar gjølla fylgja við hesum nýggja í tíðini, at vit ikki her sum so mangan áður verða eftirbátar.

Nýggjar leiðir mugu roynast, men vert man vera at skoyta tær uppi tær gomlu, royndu.

Nú er ætlanin at velja sendimenn at fara til útlandini. Hesir menn fara at hava nógv álitistaru um hendi og fáa gott høvi til at kanna um tað, ið menn ætla aftaná kriggið. Tað er at ynskja, at teir hava ans fyri heildini og ikki frémja bara ein stættarpolitikk.

Hesir menn mugu vera gløggrir menn, vitugir menn, ið hava evni at snúva sær inn á tær rásir, ið gagnbestar eru, og fram um alt álitismenn.

Flóki.

Blanka er besta blankingarevni.

Sandvíkingar undangongumenn.

Koma vit til Klakksvíkar, Vágs, Tvøroyri ella til ein og hvarja aðra havn í Føroyum, finna vit, at tað er keypmenninir, ið eiga motorbátarnar.

Tað er bara gott og gleðiligt, at vinnulívsins pengamein nýta sín pening til fer, motorbatar og skip. Teir skulu hava tøk og heiður fyri tað. Men eg kann ikki gera við tað, at tað hevði fallið mær níkið betri, um fiskimenn sjálvir áttu færin. Tað er leiðin vit eiga at ganga: Arbeidsmenn og fiskimenn skulu eiga sín egnu arbeidsamboð. Henda vegin má landastýrið royna at eggia fiski- og arbeidsmonnum at ganga.

Tann bygðin, ið menn eru komnir longest á hesi leið, er Sandvík.

I hesi bygð búgva bara um 200 menniskju. Men har eiga fiskimenn 4 fittar motorbatar og fleiri heilt stórar »innstalleringar».

Teir driva nútímans linubruk og fiska óført.

300 centnar um kvæðið — tað er vordid sum veiða til eina so fámenta bygð.

Er tað klúgvandi, eru Sandvíkingar úti. Teir eru ikki linari í driftini enu Klakksvíkingar, ið av røttum eru gittir um alt Føroya land sum nakrir rættir seggar sum útróðramenn.

Fiskimenn síni egnu før!

Tað er leiðin, ið ger fiskimannin frian.

Ferðamaður.

HENDINGAR FRÁ HEIMSBARDAGANUM

Sebastopol aftur á røttum hondum.

Stalin kunningardi fyrst í vikuni í einum serligum boðskapi, at nú var Sebastopol aftur á teirra hondum; harvið er øll Krim tikið frá Týskinum, ein dyggur smeytur fyri teir, og skulu Russar nokk duga at nýta henda óføra stóra sigur í tí komandi offensivi, tí nú hava teir fult valdið eisini í tí vestara parti av Svartahavinum. Odessa, Nicolajev og Sebastopol eru óføra góðar havnar og gjørdar til kriggsflotamidstøðir, og eru bæði nóg og góð flugvælplass við teir. Rumenar ræðast hetta, tí teir vita, at nú kunnu teir vænta »invasión» eisini frá sjónum; øll »arméir» hjá Russum á Krim er nú leys og kann »setast inn» hvar sum helst. Fyriuttan hópinn av amboðum hava Rumenar og Týskurin mist tær heilar »arméir» burtursæð frá nøkrum (serliga sardum), sum eru slopnir yvir til Constanca.

8 mánaðir mátti Týskurijá hava fyri at taka Sebastopol frá Russum og ein heilan mánað til at taka sjálvan býin. Russar gjørdu tað

skjótari nú, 3 vikur, og bert 3 dagar um sjálvan býin. —

I aðrar matar eru ikki størhendingar farnar fram á »vesturfrontinum», tó bumba Russar dúgliga midstøðir hjá Týskinum.

Italiu.

Við Adriatarhavið hava Týskarnir tikið styrkir sínar nakad væl aftur til »betri verndarstöð», sum teir vanliga nevna tað, tað tað ikki gongur væl hjá teimum.

Teir sameindu bumba harðliga frá midstøðum við Miðalhavið, serliga hevur Buda-Pest fingið av at vita og eisini býir í Eysturriki. — Annars eru sameind flogfregtliga yvir Jugoslavíu og Rumeníu.

Fyri vestan.

Bumbingin fyri vestan harðnar í hvarjum, upp til 4000 flogflog hava teir sameindu sent í eitt døg yvir Frankríki, Belgíu, Holland og Týskland. Berlin hevur fingið av at vita í stórum, men serliga leggja teir eftir jarnbreytastøðum og flogplássum.

Fremstu menn fyri tey bretska »dominiens» hava verið til týðingarmiklar samrøður í London; og eru teir komnir ásamt um, bæði hvussu skal farast fram undir og aftaná bardagan.

Teir sameindu hava eisini kunngjørt, hvussu væl alt er tilrættað fyri at hjálpa teim hersettum londum, tá invasióin er byrjað.

Serligar reglur eru gjørdar fyri tey ymisku londini, eisini Danmark, sum teir rokna sum ein av teim sameindu tjóðum, sjálvt um tað hevur haft eina serliga støðu. — Teir vita, at nærur hvar Dani er við teim, og at gleðin har eisini verður stór, tá Týskurin er rikin út.

Vági.

I Vági liggja menn ikki á bóli. Tað er synd at siga.

Sum virkandi menn eru Dahlarnir við Magnusi á odda kanska fyrstir at taka til.

Tað er ein stuttleiki at siggja tann útróður, ið verður drivin frá Vági. Magnus er á beinunum tíðliga og seint fyri at fáa menn avstað. Agn og bátar altíð til reiðar! Hetta týðir óføri fyri útróðurin.

Eg leggi til merkis, at menn eru við at stoypa ein so øðiliga stóran byggning — hin stórsta í Føroyum. Hvát er hetta, spyrji eg.

Skal vera okkara framtíðar skúli, verður svarað.

Tann bygð, ið tekur so stóruga til fyri at veita tí vaksandi ættina hin hollasta kunneika og venju, verður neyván at liggja afturur í komandi tíðum, hugsaði eg við mær sjálvum.

Og so varð mær greitt frá, hvussu hesin risabyggningur varð ætlaður.

Stórar, herligar skúlastovur.

Fimleikahøll.

Sloytsalur.

Stórv svimjihylur.

Sethús til lærarar.

Matgæðarhøll, o. s. fr.

Av sonnum ein príður minnisvardi fyri »Vágbingar í dag».

Húsin eru stásilig. Lítill munur á arbeidara og stjórarahúsum.

Her kanska arbeidarin hevur ov-tikið seg. Hansara inntekubudgett er jú ikki so rúmligt í hesum tíðum, sjálvt um hann hevur arbeidd hvønn dag ella hevur høvi at troyta sjógvin.

I hesum plássi hava arbeidararnir »sett spónin í greytin» sum egnir harrar. Teir eru byrjaðir við einum andelsfelag, hava keypt eitt skip og nú skulu teir undir at byggja sær ein nútímans motorbát. Stór stykki, »Marknoyri» hjá Mortensen, hava teir keypt. Ætlanin var at fáa ein trolara, men kriggið kom so og forðaði. Men teir liggja framvið og vilja valla sova sær kjansin burtur.

Ferðamaður.

Tíðindi.

Fiskasala.

»Skarvanes» 7200, »Fagranes» 5950, »Borglyn» 4200, »Falkur» 3882, »Nellie» 1250, »Yvonna» 3800, »Agnes Louisa» 2200, »Sjólóvan» 1900, »Silverlinning» 1800, »Björn Ólafsson» 5140, »Elin» í Vági 3400, »Vestvård Ho» 3400, »Royndine» 1300, »Lilla Emma» 3600, »Leivur Óssursson» 8000, »Vesturvårdin» 8000, »Vestmanna» 600, »Skálalberg» 5480.

Umskjararnir til umboðsmannastarv í Íslandi eru:

- 1) Óla Jákup Jensen, Tórshavn,
- 2) Hans Dalsgaard, Skálavík,
- 3) Samuel Davidsen, Tórshavn,
- 4) N. Eidesgaard, Tórshavn,
- 5) Páll Nolsøe, Tvøroyri,
- 6) Johan E. Simonsen, Saltangará,
- 7) Páll Patursson, Kirkjubø,
- 8) Johan Sivertsen, Gjøgv.

Til umboðstarv í Bretlandi:

- 1) O. Skardhamar, Tórshavn,
- 2) Olaf Reinert Joensen, Tórshavn,
- 3) Johannes Slettenes, Sandavígi,
- 4) Marus Eidesgaard, Tvøroyri,
- 5) Elias Johansen, Tórshavn.

Fru Petra Djurhuus

er vordin formadur í stadarnevndar- og forngripanevndini. Næstformadurin var Sverri Dahl. Hinir limirnir eru, Hans A. Djurhuus, Djurhuus (postmeistari) og P. M. Dam.

AV tí, at ikki nóg nógvir limir vóru møttir til eykaðalfundin í klubbanum hin 23. apríl, verður nýggjur eykaðalfundur sunnudagin tann 21. mei kl. 3 1/2 s.p.

Dagsskrá:

1) lógbroyting.

Nevnd Havnar klubbans.

ØII eiga at brúka Føroyska hondsápu frá fabrik OKKARA